

עין משפט
גד מצוה

כּו א ב מ״י פ״ו מהל' טומאת זרעט הלכה יא סגמ עשין רלה:
כּו ג ד מ״י שס הלכה י:
כח ה ו מ״י פ״ו מהל' מירות הלכה ט:
כט ז מ״י פ״ג מהל' ביאת מקדש הלכה יג סגמ לאזין סד:
ע ח מ״י פ״ג מהלכות ממנות עינים הלכה יח:

פ' הרא"ש

אילימא בבזיר מותשת שאין לו למנות רק ל' יום מתחלת צרעתו עד סוף נזירותו הא בעי' גידול שער, ואמאי אצטרך ליה למליף בקי' דאין עולי' לו אלא לאו בבזיר מרובה שיש לו יותר מל' יום משהתחילה? צרעתו עד סוף ימי נזרו וקתני שאין עולין: ור"א מר' יהושע סתם שהור' ר' יהושע בן חנניה גמיר לה: מצאתי את רבי יהושע בן פתר הראש אמר לו כך אמר ר' יהושע בן ממל אמר להו' יהושע בן חנניה שהיה הראשון ורבי יהושע בן ממל שהוא האמצעי לא חש להזכירו: **שקיבץ** מן הזוגות. הלל ושמיאי והס קיבלו משמיעה ואבטליון ומיהודה בן טבאי ושמעון בן טטח שקיבלו מן הנביאים חגי זכריה ומללכי שקבלו הלכה למשה מסיני בזרע שבת וחרדל (וכו') בשנים וג' מקומות שחייב צפאה מכל אחד ואחד כך גירסת הספרים ולא גרסינן ליה דהך משנה שנויה במסכת פאה (פ"ג מ"ג) גזי מחלוקת דר' עקיבא^[דרוש מקורות] בנמנמן שדור ושׂיר קלחיס לחיס ר"ע אומר פאה מכל א' ואחד וחכמים אומרים מלחד על הכל ומודים חכמים בזרע שבת כו' והכי גרסינן בפ"ג דפאה (מ"ה) הזורע שדור ב' מיני חטין פ' א' שחממית ולזנה [עשאן] גורן אחד נטן פאה אחת ב' גרנות ב' פאות מעשה שזרע ר"ש איש המנפה וצא לפני ר"ג ועלו ללשכת הגזית ושאלו לנחום ב' הלכה ואמר כך מקובלני מר' מישאש כו' שני מיני חטין עשאן גורן אחד נותן פאה אחת שמי גרנות נותן שמי פאות ואילו יהושע וכלב האמצעים לא קחשיב: ע"ס

^(א) אולי צ"ל משיילה ימי לנשתו.

נו:

ואהל רוצע עצמות וכלים הנוגעים במת: **לא** תהא זו קלָה מן השרין. דכתיב ביה צהדיא דחייבין עליה על ביאת מקדש: **אמר** ר"ע דנתי **לפני** ר' אליעזר בן' **אמר** ל' מה זו (ר') עקיבא **אין** **דינן באן** ק"ו ולא פירש לו טעמיה וטעמא דר' אליעזר שאין דינן ק"ו מהלכה (ו): [אלא] כן [אמרן] הלכה. ובגמ' מפרש דע"ס כשעורה הלכה ואין דינן ק"ו מהלכה: **ורבי אליעזר** משום ר' יהושע. סתם שהוא רבי יהושע בן חנניה גמיר לה והא משום ר' יהושע בן ממל גמר לה: **דתניא** **אמר** ר' אליעזר כשהלכתי לערדסקיא **מצאתי** ר' יהושע בן פתר ראש. כך **שם** אביי שהיה יושב ודן לפני ר"מ כל טומאת מת כו' אמר לו [כלום] אחת בקי צר' יהושע בן ממל אמר [לי] הן כך א"ר יהושע בן ממל כל זה מדברי ר' אליעזר אלמא מרבי יהושע בן ממל גמיר ליה:

ש"מ **מילתא** דמיתאמרא [בבי תלתא] קדמאי ובתראי אמר **מיצעי** **לא** **אמר**. ה"ג ר' יהושע בן חנניה אמר לר' יהושע בן ממל ור' יהושע בן ממל לר"א ורבי שסידר המשנה הזכיר רבי אליעזר שהיה אחרון ורבי יהושע בן חנניה שהוא הראשון ורבי יהושע בן ממל שהוא האמצעי לא חש להזכירו: **שקיבץ** מן הזוגות. הלל ושמיאי והס קיבלו משמיעה ואבטליון ומיהודה בן טבאי ושמעון בן טטח שקיבלו מן הנביאים חגי זכריה ומללכי שקבלו הלכה למשה מסיני בזרע שבת וחרדל (וכו') בשנים וג' מקומות שחייב צפאה מכל אחד ואחד כך גירסת הספרים ולא גרסינן ליה דהך משנה שנויה במסכת פאה (פ"ג מ"ג) גזי מחלוקת דר' עקיבא^[דרוש מקורות] בנמנמן שדור ושׂיר קלחיס לחיס ר"ע אומר פאה מכל א' ואחד וחכמים אומרים מלחד על הכל ומודים חכמים בזרע שבת כו' והכי גרסינן בפ"ג דפאה (מ"ה) הזורע שדור ב' מיני חטין פ' א' שחממית ולזנה [עשאן] גורן אחד נטן פאה אחת ב' גרנות ב' פאות מעשה שזרע ר"ש איש המנפה וצא לפני ר"ג ועלו ללשכת הגזית ושאלו לנחום ב' הלכה ואמר כך מקובלני מר' מישאש כו' שני מיני חטין עשאן גורן אחד נותן פאה אחת שמי גרנות נותן שמי פאות ואילו יהושע וכלב האמצעים לא קחשיב: ע"ס

נמי תנינא ^(א)אמר נחום הלבלר כך מקובלני מרבי מישאש שקיבל מאבא שקבל מן הזוגות שקבלו מן הנביאים הלכה למשה מסיני ^(א)בזורע שבת וחרדל בשנים ושלשה מקומות שנותן פאה מכל אחד ואחד ואילו יהושע וכלב לא קחשיב ש"מ: **בתנאי** אר"ע דנתי לפני רבי אליעזר מה אם עצם כשעורה שאינו מטמא אדם באהל הנזיר מגלח על מגעו ועל משאו רביעית דם שהוא מטמא אדם באהל אינו דין שיהא הנזיר מגלח על מגעה ועל משאה אמר לי מה זה עקיבא אין דינן כאן מק"ו וכשבאתי והרציתי ^(ב)דברים לפני רבי יהושע אמר לי יפה אמרת אלא כן אמרו הלכה:

כהן גדול פרק שביעי נזיר

מה ימי חלוטו טעון סגלחת. ונפורין כדמפרש בזה קרא: **גמרו**. היינו ימי חלוטו: **ימי הסגרו**. אלו ימים שהוא מוסגר קודם לו שמוחלט פעמים י"ד יום ונטטר בתוך ימי הסגר שהן עולין לו אותן ימים: **אצל ימי הוצ נז'.** שאינם טעונין סגלחת ועוד צ"ל נטמאו בטומאת מת הרי אלו עולין לו מן המנין: **קסני מיהס לא אס אמרס כו' האמר בימי חלוטו**. שאין מבטל בהן את הקודמין במאי אילימא בזמירות מועטת והא צעינן גידול שער אלא לאו בזמירות מרובה וקתני שאין עולין לו מן המנין וקשיא לרב חסדא: ^[א]**שמע מינה**. דמהא תיובתא ש"מ. ואי"ת לוקמה בזמירות חמשים יום כדלעיל ^[ג]: הא לא אפשר דהא קתני לה דומיא דיימי טומאה דמה להלן פסיקא לן דאין עולין אף כאן אין עולין: **בתנאי לא סהא זו קלה מן השרין**. ומה על טומאת השרץ שאין ^[ד]הנזיר מטמא כלום חייבין עליו משום ביאת מקדש על טומאה מן המת שהוא טעון הזאה ג' ח' אינו דין שיהו חייבין עליה משום ביאת מקדש ואף ע"פ שאין הנזיר מגלח עליה: **גב' ור' אליעזר מר' יהושע**. סתמא דהיינו ר' יהושע בן חנניה ^[ה] והא קאמר לה והא מר' יהושע בן ממל כו': **לערדסקיא**. שם מקום: **בן פסר ראש**. כך שמו: **אמרסי** לו. לר' ^[ו]מאיר כלום בקי אחת צר' יהושע בן ממל אמר לי הן ואמר לי משום ר' יהושע כל טומאה כו': **אמרו ש"מ כל שמעטתא דמתאמרא צני סתא**. דשלישי שמע משני ושני מראשון דהאי מאן דצעי למימר להאי מילתא לא ^[ז]מנצרכא למימר אלא קמאי ובתראי ומציעאי לא כדתנן במתני' ר' אליעזר ור' יהושע ולא קחשיב ר' יהושע בן ממל צדהיי"ו: **אמר נחום הלבלר כך מקובלני מר' מישאש שקיבל מן הזוגות**. יוסי בן יעזר ויוסי בן יוחנן יהושע בן פרכיה ונחאי הארצלי יהודה בן טבאי ושמעון בן טטח שמעיה ואבטליון הלל ושמיאי וזוגות ^[ח]שקיבלו מן הנביאים חגי זכריה ומללכי ונביאים קיבלו הלכה למשה מסיני: ה"ג ^[ט]**הזורע אס שדור שני מיני חטין אס עשאן גורן אחס נוסן פאה אחס ט**. דהואיל וצדשה אחת זרען אע"פ שהן שני מינים הואיל ושוניהם מין חטין אינו חייב אלא פאה אחת אלא א"כ שם דעתו לחלקן ולעשות מהן שמי גרנות. ואית ספרים דכתיב בזה הזורע שבת וחרדל אינ"ס בלע"ז ותו לא ואנן לא גרסינן לה: ואילו **יהושע וכלב**. דהוו מציעאי לא קחשיב. אלמא דקמאי ובתראי אמרי ומציעאי לא אמרינן ומן הנביאים ואילך קחשיב כולוהו כחדא מפני שהיו מצית שני ואילך: **בתנאי רביעית דם שהיא מטמאה כו' אינו דין שהנזיר מגלח על מגעה ועל משאה**. וה"ה דהוא ליה ^[י]למימר על אהילות דלרבי עקיבא אית ליה האי סברא אלא משום דלגבי ^[י]שעורה דקמייתא ליה מיניה מקל וחומר לא מצי אמר

הגהות הב"ח
(א) במשנה והלכותי הדברים: (ב) רש"י ד"ה ונז' אליער וכו' ר"י בן מנאי הוא דגמר לה: (א) ד"ה אמרתי לו לר' יהושע בן פתר ראש כלום בקי: (ד) ד"ה רביעית עצם כשעורה:

הגהות מהר"ב
רנשבורג
(א) תוס' ד"ה שקיבל כו' פ"י שחממית ולבנה. מביא שחממית ולבנה נמחק. וי"ב שחממית ולבנה עשאו: (ב) בא"י ושאלו לנחום הלבלר ואמר כצ"ל:

הגהות התוספות
1. צ"ל דר"ע וחכמים.

לעזי רש"י
אני"ס [אניי"ד]. שָׁבַת (צמח ריחני).

מוסף רש"י
בזורע שבת וחרדל. להכי נקט הוי שאין דרך לעשות מהן עבודה אלא זורען להכלין בעמלא בשנים ושלושה מקומות. שבת, אינ"ס (נדח נא).

מסורת הש"ס

(א) [מקספא פ"ה ע"ש תוס' אהלות פ"ד ע"ש שם וסס איתא ר' אלעזר]. (ב) פאה פ"ב מ"א, (א) פאה פ"ג מ"ב [נדח נא].

נוסחת הריב"ן
(א] קודם שהחלט פעמים צערה ימים פעמים י"ד יום ונטטר מתוך הסגר כו' אותן ימים קודם שחלט כדמפרשי קראי הס"ד: (ב] ועוד שלא: (ג] (ש"מ כו' ש"מ) ליטא ככ"י: (ד] שאין טעון הזאה ג' ח' חייבין: (ה] קל: (ו] אצטרך ליה למימר: (ז] קבלו: (ח] בפ"ג דפאה: (ט] ב' גרנות נותן ב' פאות: (י] דה"ל למיתנא על אהילה דלר"ע כו' מצי אמר על אהילו ולפיכך אמר נמי גבי רביעית דם מנע ומשא הס"ד:

הגהות הב"ח
(א) במשנה והלכותי הדברים: (ב) רש"י ד"ה ונז' אליער וכו' ר"י בן מנאי הוא דגמר לה: (א) ד"ה אמרתי לו לר' יהושע בן פתר ראש כלום בקי: (ד) ד"ה רביעית עצם כשעורה:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

(א) תוס' ד"ה שקיבל כו' פ"י שחממית ולבנה. מביא שחממית ולבנה נמחק. וי"ב שחממית ולבנה עשאו: (ב] בא"י ושאלו לנחום הלבלר ואמר כצ"ל:

הגהות התוספות
1. צ"ל דר"ע וחכמים.

לעזי רש"י
אני"ס [אניי"ד]. שָׁבַת (צמח ריחני).

מוסף רש"י
בזורע שבת וחרדל. להכי נקט הוי שאין דרך לעשות מהן עבודה אלא זורען להכלין בעמלא בשנים ושלושה מקומות. שבת, אינ"ס (נדח נא).

על אהילות לא אמר נמי גבי רביעית דם: אין דינן כאן מק"ו. ובגמ' מפרש (מאי קאמר: אין דינן כאן ק"ו). לפי שאין דינן קל וחומר מהלכה גמ'